

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 343/2003

z dnia 18 lutego 2003 r.

ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego

(Dz.U. L 50 z 25.2.2003, str. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data	
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1103/2008 z dnia 22 października 2008 r.	L 304	80	14.11.2008

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 343/2003

z dnia 18 lutego 2003 r.

ustanawiające kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 pkt 1 lit. a) akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna polityka azylowa, w tym Wspólny Europejski System Azylowy, jest integralną częścią celu Unii Europejskiej, jakim jest ustanowienie i systematyczne powiększanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości otwartej dla wszystkich tych, których okoliczności zmuszają do poszukiwania na drodze prawnej ochrony we Wspólnocie.
- (2) Na specjalnym posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska postanowiła podjąć pracę zmierzającą do ustanowienia Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego, opartego na pełnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., zapewniając w ten sposób, że nikt nie jest odsyłany z powrotem tam, gdzie czekają go prześladowania, tj. utrzymując zasadę niewydalania. Pod tym względem oraz bez wpływu na kryteria odpowiedzialności ustanowione w niniejszym rozporządzeniu Państwa Członkowskie, wszystkie przestrzegając jednomyślnie zasady niewydalania, są uważane za kraje bezpieczne dla obywateli państw trzecich.
- (3) Konkluzje Rady Europejskiej z Tampere stwierdziły także, że system ten powinien zawierać, w krótkim terminie, jasną i wykonalną metodę określania, które Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.
- (4) Metoda taka powinna być oparta na obiektywnych i sprawiedliwych kryteriach zarówno dla Państwa Członkowskiego, jak i dla zainteresowanych osób. W szczególności powinna ona umożliwiać szybkie określenie Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego, tak aby zagwarantować skuteczny dostęp do procedur określania statusu uchodźcy i nie zagrażać celowi, jakim jest szybkie rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu.
- (5) W odniesieniu do wprowadzania w życie Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego w następujących kolejno po sobie fazach, który powinien prowadzić, w dłuższym terminie, do usta-

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 E z 30.10.2001, str. 192.

⁽²⁾ Opinia z dnia 9 kwietnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 125 z 27.5.2002, str. 28.

▼B

nowienia wspólnej procedury i jednolitego statusu, ważnego w całej Unii w odniesieniu do osób, którym przyznano azyl, na tym etapie właściwe jest, wprowadzając ulepszenia oparte na doświadczeniu, potwierdzenie zasad leżących u podstaw Konwencji określającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu wniesionych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, podpisanej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. (zwanej dalej Konwencją dublińską), której wprowadzanie w życie pobudziło harmonizację polityk azylowych.

- (6) Jednolitość rodziny powinna zostać zachowana w zakresie, w jakim jest to zgodne z innymi celami, które przyświecały ustanowieniu kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.
- (7) Wspólne rozpatrywanie przez jedno Państwo Członkowskie wniosków o udzielenie azylu, złożonych przez członków jednej rodziny umożliwia zapewnienie, że wnioski są rozpatrywane dokładnie, a decyzje podejmowane w odniesieniu do nich są spójne. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość odstąpienia od kryteriów odpowiedzialności, tak aby umożliwić połączenia członków rodziny, w przypadku gdy jest to niezbędne ze względów humanitarnych.
- (8) Stopniowe tworzenie przestrzeni bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowany jest swobodny przepływ osób, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, oraz ustanowienie polityki wspólnotowej dotyczącej warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich, włącznie ze wspólnymi wysiłkami w kierunku zarządzania granicami zewnętrznymi, powoduje, że niezbędne jest uzyskanie równowagi między kryteriami odpowiedzialności w duchu solidarności.
- (9) Stosowanie niniejszego rozporządzenia może zostać ułatwione, a jego skuteczność zwiększona, na drodze uzgodnień dwustronnych między Państwami Członkowskimi w celu poprawy kontaktów między właściwymi departamentami, skracania terminów przeprowadzania procedur lub upraszczania rozpatrywania wniosków o przejście lub powrotne przyjęcie, lub też ustanawiania procedur w odniesieniu do wykonania transferów.
- (10) Powinna być zapewniona ciągłość między systemem określania odpowiedzialnego Państwa Członkowskiego, ustanowionym Konwencją dublińską a systemem ustanowionym przez niniejsze rozporządzenie. Podobnie powinna być zapewniona spójność między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r., dotyczącym ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji dublińskiej ⁽²⁾.
- (11) Działanie systemu Eurodac, ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 2725/2000, w szczególności wykonanie jego art. 4 i 8, powinno ułatwić wykonanie niniejszego rozporządzenia.
- (12) W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie są zobowiązane do przestrzegania porozumień międzynarodowych, których są stroną.
- (13) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 19.8.1997, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

- (14) Stosowanie rozporządzenia powinno być poddawane ocenie w regularnych odstępach czasu.
- (15) Rozporządzenie przestrzega praw podstawowych oraz zasad, które są potwierdzone w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾. W szczególności zmierza do zapewnienia pełnego przestrzegania prawa azylu gwarantowanego art. 18.
- (16) Ponieważ cel proponowanego środka, a mianowicie ustanowienie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl, wniesionego w jednym Państwie Członkowskim przez obywatela państwa trzeciego, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez Państwa Członkowskie, a ze względu na zakres i skutki może zostać w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (17) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Zjednoczone Królestwo i Irlandia powiadomiły listem z dnia 30 października 2001 r. o swoim zamiarze wzięcia udziału w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani mu nie podlega.
- (19) Konwencja dublińska pozostaje w mocy i jest nadal stosowana między Danią a Państwami Członkowskimi związanymi niniejszym rozporządzeniem aż do osiągnięcia porozumienia pozwalającego Danii na uczestniczenie w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdego, kto nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- b) „Konwencja genewska” oznacza Konwencję z dnia 28 lipca 1951 r. odnoszącą się do statusu uchodźców, zmienioną Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

▼B

- c) „wniosek o udzielenie azylu” oznacza wniosek złożony przez obywatela państwa trzeciego, który może być rozumiany jako wniosek o ochronę międzynarodową przez Państwo Członkowskie, na podstawie Konwencji genewskiej. Każdy wniosek o ochronę międzynarodową jest uznawany za wniosek o udzielenie azylu, chyba że obywatel państwa trzeciego wyraźnie wnioskuje o inny rodzaj ochrony, która może być stosowana oddzielnie;
- d) „wnioskodawca” lub „osoba ubiegająca się o azyl” oznacza obywatela państwa trzeciego, który złożył wniosek o udzielenie azylu, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;
- e) „rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu” oznacza rozpatrzenie lub decyzję albo orzeczenie dotyczące wniosku o udzielenie azylu dokonane, podejmowane lub wydawane przez właściwe władze zgodnie z prawem krajowym, z wyjątkiem procedur określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- f) „wycofanie wniosku o udzielenie azylu” oznacza działanie, w wyniku którego osoba ubiegająca się o azyl kończy procedurę rozpoczętą przedłożeniem swojego wniosku o udzielenie azylu, zgodnie z prawem krajowym, wyraźnie albo milcząco;
- g) „uchodźca” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego kwalifikującego się do statusu określonego przez Konwencję genewską i mającego zezwolenie na zamieszkiwanie na stałe jako taka osoba na terytorium Państwa Członkowskiego;
- h) „osoby nieletnie pozbawione opieki” oznaczają osoby w wieku poniżej 18 lat, stanu wolnego, które przybywają na terytorium Państw Członkowskich bez towarzystwa osób dorosłych, odpowiedzialnych za nie w sensie prawnym lub zwyczajowo, i pozostają na tym terytorium, dopóki nie są objęci opieką takich osób, obejmuje to nieletnich, którzy zostają pozostawieni bez opieki po przybyciu na terytorium Państw Członkowskich;
- i) „członkowie rodziny” oznaczają, o ile rodzina już istniała w kraju pochodzenia, następujących członków rodziny wnioskodawcy, którzy są obecni na terytorium Państw Członkowskich:
 - i) małżonek osoby ubiegającej się o azyl lub jej albo jego partner stanu wolnego w stabilnym związku, w przypadku gdy ustawodawstwo lub praktyka danego Państwa Członkowskiego traktuje związki pozamałżeńskie w sposób porównywalny z traktowaniem związków małżeńskich na podstawie ich przepisów prawa odnoszących się do cudzoziemców;
 - ii) nieletnie dzieci ze związku określonego w lit. i) lub składającego wniosek, pod warunkiem że nie są żonate lub zamężne i znajdują się na utrzymaniu składającego wniosek oraz bez względu na to, czy zostały urodzone w czy poza związkiem małżeńskim lub adoptowane zgodnie z przepisami prawa krajowego;
 - iii) ojciec, matka lub opiekun, jeżeli wnioskodawca lub uchodźca jest osobą nieletnią i stanu wolnego;
- j) „dokument stałego pobytu” oznacza każde zezwolenie wydane przez organy Państwa Członkowskiego zezwalającego obywatelowi państwa trzeciego na pozostanie na jego terytorium, włącznie z dokumentami potwierdzającymi zezwolenie na pozostanie na jego terytorium na podstawie tymczasowych porozumień ochronnych lub tak długo, jak istnieją okoliczności uniemożliwiające wykonanie nakazu wydalenia, z wyjątkiem wiz i zezwoleń na pobyt wydanych w czasie okresu wymaganego na ustalenie Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu na mocy niniejszego rozporządzenia lub podczas rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu lub wniosku o wydanie dokumentu pobytowego;

▼B

- k) „wiza” oznacza zezwolenie lub decyzję Państwa Członkowskiego, wymaganą dla tranzytu lub wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym Państwie Członkowskim lub w kilku Państwach Członkowskich. Charakter wizy ustala się zgodnie z następującymi definicjami:
- i) „wiza długoterminowa” oznacza zezwolenie lub decyzję wydane przez Państwo Członkowskie wymagane dla wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym Państwie Członkowskim dłuższego niż trzy miesiące;
 - ii) „wiza krótkoterminowa” oznacza zezwolenie lub decyzję Państwa Członkowskiego wymagane w odniesieniu do wjazdu w celu zamierzonego pobytu w tym Państwie Członkowskim lub w kilku Państwach Członkowskich, którego całkowity czas trwania nie przekracza trzech miesięcy;
 - iii) „wiza tranzytowa” oznacza zezwolenie lub decyzję Państwa Członkowskiego wymagane w odniesieniu do wjazdu w celach tranzytu przez terytorium tego Państwa Członkowskiego lub kilku Państw Członkowskich, z wyjątkiem tranzytu w obrębie lotniska;
 - iv) „lotniskowa wiza tranzytowa” oznacza zezwolenie lub decyzję pozwalające obywatelowi państwa trzeciego wyraźnie podlegającemu temu wymogowi na przejście przez strefę tranzytową lotniska bez uzyskania dostępu do krajowego terytorium danego Państwa Członkowskiego, podczas przerwy w podróży lub transferu między dwoma częściami lotu międzynarodowego.

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie rozpatrują wniosek każdego obywatela państwa trzeciego, który składa wniosek jakimkolwiek Państwu Członkowskiemu na granicy lub na jego terytorium. Wniosek jest rozpatrywany przez jedno Państwo Członkowskie, którym jest państwo, które kryteria wymienione w rozdziale III wskazują jako odpowiedzialne.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 każde Państwo Członkowskie może rozpatrzyć wniosek o udzielenie azylu wniesiony do niego przez obywatela państwa trzeciego, nawet jeżeli za takie rozpatrzenie nie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W takim przypadku to Państwo Członkowskie staje się Państwem Członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia oraz przyjmuje zobowiązania związane z odpowiedzialnością. Gdzie stosowne, powiadamia ono Państwo Członkowskie uprzednio odpowiedzialne, Państwo Członkowskie przeprowadzające procedurę określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu lub Państwo Członkowskie, do którego został złożony wniosek o przejęcie lub przyjęcie z powrotem wnioskodawcy.
3. Każde Państwo Członkowskie zachowuje prawo, na mocy prawa krajowego, do odesłania osoby ubiegającej się o azyl do państwa trzeciego, zgodnie z przepisami Konwencji genewskiej.
4. Osoba ubiegająca się o azyl jest powiadamiana na piśmie w języku, który najprawdopodobniej rozumie, o stosowaniu niniejszego rozporządzenia, jego terminach oraz skutkach.

Artykuł 4

1. Proces określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu na podstawie niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się, gdy tylko wniosek o udzielenie azylu zostanie po raz pierwszy złożony w Państwie Członkowskim.

2. Wniosek o udzielenie azylu uważa się za złożony, jeśli formularz przedłożony przez osobę ubiegającą się o azyl lub sprawozdanie przygotowane przez władze dotarł do właściwych organów zainteresowanego Państwa Członkowskiego. W przypadku gdy wniosek nie został złożony na piśmie, czas między deklaracją zamiaru a przygotowaniem sprawozdania powinien być możliwie jak najkrótszy.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia sytuacja nieletniego towarzyszącego osobie ubiegającej się o azyl i spełniającego wymagania definicji członka rodziny określone w art. 2 pkt i), jest rozpatrywana nieodłącznie od sytuacji jego lub jej rodzica, lub opiekuna oraz stanowi zagadnienie dla Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu tego rodzica lub opiekuna, nawet jeżeli sam nieletni nie jest osobą ubiegającą się o azyl. W identyczny sposób traktowane są dzieci urodzone po przyjeździe wnioskodawcy na terytorium Państw Członkowskich, bez potrzeby rozpoczęcia nowej procedury w celu ich przejęcia.

4. W przypadku gdy wniosek o udzielenie azylu zostaje złożony do właściwych organów Państwa Członkowskiego przez wnioskodawcę, który znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, określenie Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego dokonywane jest przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium przebywa wnioskodawca. To ostatnie Państwo Członkowskie jest bezzwłocznie powiadamiane przez Państwo Członkowskie, które otrzymało wniosek, a następnie do celów niniejszego rozporządzenia, jest uznawane za Państwo Członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie azylu.

Wnioskodawca jest powiadamiany na piśmie o takim przekazaniu oraz o dacie, kiedy to nastąpiło.

5. Osoba ubiegająca się o azyl, przebywająca w innym Państwie Członkowskim i tam składająca wniosek o udzielenie azylu po wycofaniu swojego wniosku w trakcie procesu określania państwa odpowiedzialnego, zostaje przyjęta z powrotem, na warunkach ustanowionych w art. 20, przez Państwo Członkowskie, w którym wniosek o udzielenie azylu został złożony, w celu zakończenia procesu określenia państwa odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

Obowiązek ten wygasa, jeżeli osoba ubiegająca się o azyl opuściła w międzyczasie terytoria Państw Członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące lub uzyskała dokument stałego pobytu od Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ III HIERARCHIA KRYTERIÓW

Artykuł 5

1. Kryteria określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu stosuje się w kolejności, w jakiej są one wymienione w niniejszym rozdziale.

2. Państwo Członkowskie odpowiedzialne zgodnie z kryteriami określone jest na podstawie sytuacji istniejącej w chwili, w której osoba ubiegająca się o azyl po raz pierwszy złożyła wniosek w Państwie Członkowskim.

▼B*Artykuł 6*

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest nieletnim pozbawionym opieki, Państwem Członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrywanie wniosku jest to państwo, w którym członek jego lub jej rodziny przebywa zgodnie z prawem, pod warunkiem że leży to w najlepszym interesie nieletniego.

W przypadku braku członka rodziny Państwem Członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrywanie wniosku jest to państwo, w którym nieletni złożył wniosek o udzielenie azylu.

Artykuł 7

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl ma członka rodziny, bez względu na to, czy rodzina została założona w kraju pochodzenia, który został upoważniony do zamieszkiwania na stałe jako uchodźca w Państwie Członkowskim, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu, pod warunkiem że zainteresowana osoba sobie tego życzy.

Artykuł 8

Jeżeli osoba ubiegająca się o azyl, której wniosek nie został po raz pierwszy rozpatrzony co do istoty, ma członka rodziny w Państwie Członkowskim, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu, pod warunkiem że zainteresowana osoba sobie tego życzy.

Artykuł 9

1. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest w posiadaniu ważnego dokumentu stałego pobytu, Państwo Członkowskie, które wystawiło dokument, jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

2. W przypadku gdy osoba jest w posiadaniu ważnej wizy, Państwo Członkowskie, które wydało wizę, jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu, chyba że wiza została wydana w wyniku działania w imieniu lub za pisemnym upoważnieniem innego Państwa Członkowskiego. W takim przypadku ostatnie Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu. W przypadku gdy Państwo Członkowskie najpierw konsultuje się z organem centralnym innego Państwa Członkowskiego, w szczególności ze względów bezpieczeństwa, odpowiedź tego ostatniego na konsultacje nie stanowi pisemnego upoważnienia w rozumieniu niniejszego przepisu.

3. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest w posiadaniu więcej niż jednego ważnego dokumentu stałego pobytu lub wizy wydanej przez różne Państwa Członkowskie, odpowiedzialność za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu spoczywa na Państwach Członkowskich w następującej kolejności:

- a) Państwo Członkowskie, które wydało dokument stałego pobytu przyznający prawo do najdłuższego okresu pobytu lub, w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, Państwo Członkowskie, które wydało dokument stałego pobytu o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia;
- b) Państwo Członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia, w przypadku gdy różne wizy są tego samego typu;
- c) w przypadku gdy wizy są różnego rodzaju, Państwo Członkowskie, które wydało wizę o najdłuższym okresie ważności lub,

▼B

w przypadku gdy okresy ważności są identyczne, Państwo Członkowskie, które wydało wizę o najpóźniejszej dacie wygaśnięcia.

4. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest w posiadaniu jedynie jednego lub większej liczby dokumentów stałego pobytu, które wygasły mniej niż sześć miesięcy wcześniej oraz które umożliwiły tej osobie rzeczywisty wjazd na terytorium Państwa Członkowskiego, ust. 1, 2 i 3 stosuje się tak długo, dopóki wnioskodawca nie opuści terytorium Państw Członkowskich.

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest w posiadaniu jednej lub większej ilości dokumentów stałego pobytu, które wygasły więcej niż dwa lata wcześniej lub jednej lub większej ilości wiz, które wygasły więcej niż sześć miesięcy wcześniej i umożliwiły tej osobie rzeczywisty wjazd na terytorium Państwa Członkowskiego oraz w przypadku gdy nie opuściła ona terytorium Państw Członkowskich, Państwo Członkowskie, w którym wniosek jest składany, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie.

5. Fakt, że dokument stałego pobytu lub wiza zostały wydane na podstawie fałszywej lub przybranej tożsamości lub wskutek przedłożenia sfałszowanych, podrobionych lub nieważnych dokumentów, nie stanowi przeszkody dla przydzielenia odpowiedzialności Państwu Członkowskiemu wydającemu dokument stałego pobytu lub wizę za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu. Jednakże Państwo Członkowskie wydające dokument stałego pobytu lub wizę nie jest odpowiedzialne, jeżeli może ustalić, że nadużycie zostało popełnione po tym, jak wydano dokument lub wizę.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy ustalono na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach wymienionych w art. 18 ust. 3, włącznie z danymi określonymi w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 2725/2000, że osoba ubiegająca się o azyl przekroczyła niezgodnie z przepisami granicę lądową, morską lub powietrzną Państwa Członkowskiego, przybывая z państwa trzeciego, Państwo Członkowskie, do którego w ten sposób wjechała ta osoba, jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu. Odpowiedzialność ta wygasa z upływem dwunastu miesięcy od dnia, kiedy nastąpiło nielegalne przekroczenie granicy.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie nie może lub nie może dłużej ponosić odpowiedzialności zgodnie z ust. 1 oraz, w przypadku gdy ustalono, na podstawie dowodów lub poszlak opisanych w dwóch wykazach, wymienionych w art. 18 ust. 3, że osoba ubiegająca się o azyl – która wjechała na terytorium Państw Członkowskich niezgodnie z prawem lub dla której nie można ustalić okoliczności wjazdu – w momencie składania wniosku mieszkała uprzednio w Państwie Członkowskim nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu miesięcy, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

Jeżeli wnioskodawca mieszkał uprzednio przez okres co najmniej pięciomiesięczny w kilku Państwach Członkowskich, Państwo Członkowskie, w którym mieszkał ostatnio, jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku.

Artykuł 11

1. Jeżeli obywatel państwa trzeciego wjeżdża na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym zniesiono dla niego lub dla niej obowiązek posiadania wizy, to Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie jego lub jej wniosku o udzielenie azylu.

▼B

2. Zasady określonej w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli obywatel państwa trzeciego składa wniosek o udzielenie azylu w innym Państwie Członkowskim, w którym także zniesiono dla niego lub niej obowiązek posiadania wizy dla wjazdu na terytorium tego państwa. W takim przypadku ostatecznie Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

Artykuł 12

W przypadku gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony przez obywatela państwa trzeciego w międzynarodowym obszarze tranzytowym lotniska Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu.

Artykuł 13

W przypadku gdy nie można wyznaczyć Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu na podstawie kryteriów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu jest pierwsze Państwo Członkowskie, w którym wniosek został złożony.

Artykuł 14

W przypadku gdy kilku członków rodziny przedkłada równocześnie wnioski o udzielenie azylu w tym samym Państwie Członkowskim lub w wystarczająco krótkim odstępie czasu, dla procedury określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków które mają zostać przeprowadzone łącznie, oraz w przypadku gdy zastosowanie kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu prowadziłoby do rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu osobno, odpowiedzialne Państwo Członkowskie określa się na podstawie następujących przepisów:

- a) odpowiedzialność za rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu wszystkich członków rodziny spoczywa na Państwie Członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za przejęcie największej liczby członków rodziny;
- b) jeżeli to nie wystarczy, odpowiedzialność spoczywa na Państwie Członkowskim, które kryteria wskazują jako odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku najstarszego z nich.

ROZDZIAŁ IV**KLAUZULA HUMANITARNA***Artykuł 15*

1. Każde Państwo Członkowskie, nawet w przypadku gdy nie jest odpowiedzialne na podstawie kryteriów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, może połączyć członków rodziny, jak również innych krewnych pozostających na utrzymaniu, z przyczyn humanitarnych opartych w szczególności na względach rodzinnych lub kulturowych. W takim przypadku to Państwo Członkowskie, na wniosek innego Państwa Członkowskiego, rozpatruje wniosek o udzielenie azylu zainteresowanej osoby. Osoby zainteresowane muszą wyrazić zgodę.

2. W przypadku gdy zainteresowana osoba jest uzależniona od pomocy innej osoby, z powodu ciąży lub opieki nad niemowlęciem, poważnej choroby, poważnego upośledzenia lub podeszłego wieku, Państwa Członkowskie nie rozłączają lub łączą osoby ubiegające się o azyl z osobą spokrewnioną przebywającą na terytorium jednego

▼B

z Państw Członkowskich, pod warunkiem że więzy rodzinne istniały w kraju pochodzenia.

3. Jeżeli osoba ubiegająca się o azyl jest nieletnim pozbawionym opieki, który posiada krewnego lub krewnych w innym Państwie Członkowskim, którzy mogą się nim zaopiekować, Państwa Członkowskie, w miarę możliwości, łączą nieletniego z krewnym lub krewnymi, chyba że nie leży to w najlepszym interesie nieletniego.

4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie wskazane w ten sposób przyjmuje wniosek, odpowiedzialność za rozpatrywanie wniosku zostaje na nie przeniesiona.

▼M1

5. Warunki i procedury stosowania niniejszego artykułu, w tym, w razie potrzeby, mechanizmy pojednawcze do rozstrzygania sporów między państwami członkowskimi dotyczących potrzeby łączenia wspomnianych osób lub miejsca, w którym powinno się dokonać takiego łączenia, są przyjmowane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez uzupełnienie go, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 3.

▼B

ROZDZIAŁ V

PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE Z POWROTEM

Artykuł 16

1. Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu na podstawie niniejszego rozporządzenia jest zobowiązane do:

- a) przejęcia, na warunkach ustanowionych w art. 17–19, osoby ubiegającej się o azyl, która złożyła wniosek o udzielenie azylu w innym Państwie Członkowskim;
- b) ukończenia rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu;
- c) przyjęcia z powrotem, na warunkach ustanowionych w art. 20, wnioskodawcy, którego wniosek jest rozpatrywany i który przebywa nielegalnie w innym Państwie Członkowskim;
- d) przyjęcia z powrotem, na warunkach ustanowionych w art. 20, wnioskodawcy, który wycofał wniosek o udzielenie azylu w trakcie jego rozpatrywania i złożył wniosek w innym Państwie Członkowskim;
- e) przyjęcia z powrotem, na warunkach ustanowionych w art. 20, obywatela państwa trzeciego, którego wniosek został odrzucony i który przebywa na terytorium innego Państwa Członkowskiego bez pozwolenia.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie wydaje wnioskodawcy dokument stałego pobytu, obowiązki określone w ust. 1 przechodzą na to Państwo Członkowskie.

3. Obowiązki określone w ust. 1 wygasają, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego opuścił terytorium Państw Członkowskich na okres co najmniej trzech miesięcy, chyba że obywatel państwa trzeciego jest w posiadaniu ważnego dokumentu stałego pobytu wydanego przez Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku.

4. Obowiązki określone w ust. 1 lit. d) i e) wygasają podobnie, w przypadku gdy Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku, po wycofaniu lub odrzuceniu wniosku o udzielenie azylu przyjęło i rzeczywiście wprowadza w życie niezbędne przepisy, zanim obywatel państwa trzeciego może wyjechać do swojego kraju

▼B

pochodzenia lub do innego państwa, do którego może podróżować zgodnie z prawem.

Artykuł 17

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie azylu, uznaje, że inne Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku, może, tak szybko jak to możliwe, i w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku w rozumieniu art. 4 ust. 2 wezwać inne Państwo Członkowskie do przejęcia osoby ubiegającej się o azyl.

W przypadku gdy wniosek o przejęcie nie zostaje wniesiony w terminie trzech miesięcy, odpowiedzialność za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu spoczywa na Państwie Członkowskim, w którym taki wniosek został złożony.

2. Wnioskujące Państwo Członkowskie może poprosić o pilną odpowiedź w przypadkach, gdy wniosek o udzielenie azylu został złożony po tym, jak odmówiono udzielenia pozwolenia na wjazd lub pozostanie, po aresztowaniu za nielegalny pobyt lub po doręczeniu lub wykonaniu nakazu wydalenia i/lub w przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest zatrzymana.

Wniosek określa powody uzasadniające pilną odpowiedź oraz okres, w którego ramach oczekuje się odpowiedzi. Okres ten wynosi przynajmniej jeden tydzień.

3. W obu przypadkach wniosek o przejęcie przez inne Państwo Członkowskie jest składany przy wykorzystaniu standardowego formularza oraz zawiera dowody lub poszlaki opisane w dwóch wykazach, wymienionych w art. 18 ust. 3 i/lub odpowiednie elementy deklaracji osoby ubiegającej się o azyl, umożliwiające organom Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Reguły w sprawie przygotowania i procedur przekazywania wniosków przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

Artykuł 18

1. Państwo Członkowskie, do którego został skierowany wniosek, przeprowadza niezbędne kontrole i podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o azyl w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

2. W procedurze określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu ustanowionej niniejszym rozporządzeniem używa się elementów dowodów oraz poszlak.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 ustanawia się dwa wykazy i przeprowadza się ich okresowe przeglądy, wskazujące elementy dowodu i poszlak zgodnie z następującymi kryteriami:

a) Dowody:

- i) Odnosi się to do dowodów formalnych, które określają odpowiedzialność na mocy rozporządzenia, o ile nie zostały one obalone przez dowód przeciwny.
- ii) Państwa Członkowskie dostarczają Komitetowi przewidzianemu w art. 27 wzory różnych rodzajów dokumentów administracyjnych, zgodnie z typologią ustaloną w wykazie dowodów formalnych.

b) Poszlaki:

▼B

- i) Odnosi się do elementów indykatywnych, które będąc możliwe do obalenia, mogą być wystarczające w niektórych przypadkach, zgodnie z przypisywaną im wartością dowodową.
 - ii) Wartość dowodową w odniesieniu do odpowiedzialności za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu ustala się odrębnie w każdym przypadku.
4. Wymagania dowodowe nie powinny wykraczać poza to, co jest niezbędne dla właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.
5. Jeżeli nie dostarczono dowodu formalnego, Państwo Członkowskie, do którego skierowano wniosek, uznaje swoją odpowiedzialność, jeżeli poszlaki są spójne, nadające się do zweryfikowania i wystarczająco szczegółowe dla ustalenia odpowiedzialności.
6. W przypadku gdy wnioskujące Państwo Członkowskie poprosiło o rozpatrzenie sprawy w trybie pilnym, zgodnie z przepisami art. 17 ust. 2, Państwo Członkowskie, do którego skierowano wniosek, dokłada wszelkich starań w celu przestrzegania wymaganego terminu. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli można wykazać, że rozpatrywanie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o azyl jest szczególnie skomplikowane, Państwo Członkowskie może udzielić odpowiedzi po upływie terminu, jednakże w każdym przypadku nie później niż w ciągu jednego miesiąca. W takich sytuacjach Państwo Członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, musi powiadamiać o swojej decyzji o odroczeniu udzielenia odpowiedzi wnioskujące Państwo Członkowskie w terminie pierwotnie wyznaczonym.
7. Zaniechanie działania w okresie dwóch miesięcy, określonych w ust. 1, oraz w okresie jednego miesiąca, określonym w ust. 6, jest równoznaczne z przyjęciem i pociąga za sobą obowiązek przejęcia danej osoby, wraz z zapewnieniem odpowiednich uzgodnień dotyczących przybycia.

Artykuł 19

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie, któremu złożono wniosek, zgadza się na przejęcie osoby ubiegającej się o azyl, Państwo Członkowskie, w którym złożony został wniosek o udzielenie azylu, powiadamia wnioskodawcę o decyzji dotyczącej nierozpatrywania wniosku oraz o obowiązku przeniesienia wnioskodawcy do odpowiedzialnego Państwa Członkowskiego.
2. Decyzja określona w ust. 1 określa podstawy, na jakich jest oparta. Zawiera ona dane szczegółowe dotyczące terminu przeprowadzenia przeniesienia oraz, jeżeli jest to niezbędne, informacje w sprawie miejsca i terminu, w którym wnioskodawca powinien się stawić, jeżeli podróżuje do odpowiedzialnego Państwa Członkowskiego własnymi środkami. Od decyzji tej można się odwołać lub może ona zostać zmieniona. Odwołanie się lub zmiana nie zawieszają wykonania przekazania, chyba że sądy lub właściwe organy tak postanowią na zasadzie jednostkowych przypadków, jeżeli pozwala na to ustawodawstwo krajowe.
3. Przeniesienie wnioskodawcy z Państwa Członkowskiego, w którym złożony został wniosek o udzielenie azylu do Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za jego rozpatrywanie jest przeprowadzane zgodnie z prawem krajowym pierwszego Państwa Członkowskiego, po konsultacjach między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, tak szybko, jak to jest możliwe, a najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od zgody na wniosek o przejęcie lub od decyzji w sprawie odwołania się lub rewizji, w przypadku gdy ma ono skutek zawieszający.

W razie potrzeby wnioskujące Państwo Członkowskie wyposaża osobę ubiegającą się o azyl w przepustkę o wzorze przyjętym zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

▼B

Odpowiedzialne Państwo Członkowskie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie, gdzie właściwe, o bezpiecznym przybyciu osoby ubiegającej się o azyl lub o fakcie, że osoba ta nie pojawiła się w wyznaczonym terminie.

4. W przypadku gdy nie dokonano przeniesienia w okresie sześciomiesięcznego terminu, odpowiedzialność spoczywa na Państwie Członkowskim, w którym złożono wniosek o udzielenie azylu. Termin ten może być przedłużony do maksymalnie jednego roku, jeżeli przeniesienia nie można przeprowadzić w związku z uwięzieniem osoby ubiegającej się o azyl lub do maksymalnie osiemnastu miesięcy, jeżeli osoba ubiegająca się o azyl ukrywa się.

▼M1

5. Komisja może przyjąć dodatkowe przepisy dotyczące przeprowadzania przeniesień. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez uzupełnienie go, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 3.

▼B*Artykuł 20*

1. Osoba ubiegająca się o azyl jest przyjmowana z powrotem zgodnie z art. 4 ust. 5 i art. 16 ust. 1 lit. c), d) i e) w następujący sposób:

- a) wniosek o przyjęcie wnioskodawcy z powrotem musi zawierać informacje umożliwiające Państwu Członkowskiemu, któremu składany jest wniosek, sprawdzenie, czy jest ono w tym zakresie odpowiedzialne;
- b) Państwo Członkowskie wezwane do przyjęcia wnioskodawcy z powrotem jest zobowiązane do przeprowadzenia niezbędnych kontroli i udzielenia odpowiedzi na wniosek tak szybko, jak to możliwe, a w żadnych okolicznościach w terminie przekraczającym jeden miesiąc od skierowania wniosku. Jeżeli wniosek oparty jest na danych pochodzących z systemu Eurodac, termin ten ulega skróceniu do dwóch tygodni;
- c) w przypadku gdy Państwo Członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, nie przekazuje swojej decyzji przed upływem okresu jednego miesiąca lub okresu dwóch tygodni, określonego w lit. b), przyjmuje się, że wyraża ono zgodę na przyjęcie wnioskodawcy z powrotem;
- d) Państwo Członkowskie, które wyraża zgodę na przyjęcie z powrotem osoby ubiegającej się o azyl, jest zobowiązane do ponownego przyjęcia tej osoby na swoje terytorium. Przeniesienia dokonuje się zgodnie z prawem krajowym wnioskującego Państwa Członkowskiego, po konsultacjach między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od wyrażenia zgody na przyjęcie z powrotem przez inne Państwo Członkowskie lub od podjęcia decyzji w sprawie odwołania się lub rewizji, w przypadku gdy ma to skutek zawieszający;
- e) wnioskujące Państwo Członkowskie powiadamia osobę ubiegającą się o azyl o decyzji dotyczącej jej przyjęcia z powrotem przez odpowiedzialne Państwo Członkowskie. Decyzja określa podstawy, na jakich została oparta. Zawiera szczegóły dotyczące terminu dokonania przeniesienia oraz, jeżeli jest to niezbędne, zawiera informacje w sprawie miejsca i terminu, w którym wnioskodawca powinien się stawić, jeżeli podróżuje do właściwego Państwa Członkowskiego własnymi środkami. Od decyzji tej można się odwołać lub może ona zostać poddana zmianie. Odwołanie się lub zmiana dotyczące tej decyzji nie zawieszają wykonania przekazania, z wyjątkiem przypadków gdy sądy lub właściwe organy tak postanowią na zasadzie

▼B

jednostkowych przypadków, jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe.

W miarę potrzeby wnioskujące Państwo Członkowskie wyposaża osobę ubiegającą się o azyl w przepustkę o wzorze przyjętym zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

Odpowiedzialne Państwo Członkowskie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie o bezpiecznym przybyciu osoby ubiegającej się o azyl lub o tym, że osoba ta nie zjawiła się w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku gdy nie dokonano przeniesienia w okresie sześciomiesięcznego terminu, odpowiedzialność spoczywa na Państwie Członkowskim, w którym złożono wniosek o udzielenie azylu. Termin ten może być przedłużony do maksymalnie jednego roku, jeżeli nie dokonano przeniesienia w związku z uwięzieniem osoby ubiegającej się o azyl, lub do maksymalnie osiemnastu miesięcy, jeżeli osoba ubiegająca się o azyl ukrywa się.

3. Zasady dotyczące dowodów i ich oceny oraz przygotowania wniosków o przeniesienie i procedur w odniesieniu do przeniesienia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

▼M1

4. Komisja może przyjąć dodatkowe przepisy dotyczące przeprowadzania przeniesień. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez uzupełnienie go, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 27 ust. 3.

▼B

ROZDZIAŁ VI

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 21

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje każdemu Państwu Członkowskiemu wnioskującemu o uzyskanie takich danych osobowych dotyczących osoby ubiegającej się o azyl, które są właściwe, odpowiednie i wystarczające dla:

- a) określenia Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu;
- b) rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu;
- c) wykonania wszelkich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje określone w ust. 1 mogą obejmować wyłącznie:

- a) dane osobowe osoby ubiegającej się o azyl oraz, gdzie stosowne, członków jego rodziny (pełne imię i nazwisko oraz, w odpowiednim przypadku, poprzednie imię i nazwisko, przydomki lub pseudonimy, obywatelstwo, obecne i poprzednie, datę i miejsce urodzenia);
- b) dokumenty tożsamości i dokumenty podróży (numery referencyjne, okres ważności, data wydania, organ wydający, miejsce wydania itd.);
- c) inne informacje niezbędne dla ustalenia tożsamości wnioskodawcy, wraz z odciskami palców zebranymi i przekazanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2725/2000;
- d) miejsca zamieszkania oraz trasy odbytych podróży;
- e) dokumenty stałego pobytu lub wizy wydane przez Państwo Członkowskie;

▼B

- f) miejsce złożenia wniosku o udzielenie azylu;
- g) datę złożenia jakiegokolwiek poprzedniego wniosku o udzielenie azylu, datę złożenia obecnego wniosku o udzielenie azylu, etap, na którym znajduje się postępowanie i podjętą decyzję, jeżeli istnieje.

3. Ponadto, pod warunkiem że jest to niezbędne dla rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu, odpowiedzialne Państwo Członkowskie może wystąpić do innego Państwa Członkowskiego o powiadomienie go, na jakich podstawach osoba ubiegająca się o azyl opiera swój wniosek oraz, gdzie stosowne, jakie są podstawy wszelkich decyzji podjętych wobec wnioskodawcy. Państwo Członkowskie może odmówić odpowiedzi na przedłożony wniosek o podanie takich informacji, jeżeli ich przekazanie naraziłoby ważne interesy Państwa Członkowskiego lub stałoby w sprzeczności z ochroną praw i podstawowych wolności osoby, której informacje dotyczą bądź innych osób. W każdym przypadku przekazanie informacji, o które wystąpiono, wymaga pisemnej zgody osoby ubiegającej się o azyl.

4. Każdy wniosek o udzielenie informacji określa podstawy, na których jest oparty, zaś w przypadku gdy jego celem jest sprawdzenie, czy istnieje kryterium mogące pociągać za sobą odpowiedzialność Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, określa także, na jakich dowodach, włączając istotne informacje z wiarygodnych źródeł o sposobach i środkach wjazdu na terytorium Państwa Członkowskiego osób ubiegających się o azyl lub na której konkretnej i nadającej się do sprawdzenia części deklaracji wnioskodawcy opiera się wniosek o udzielenie informacji. Przyjmuje się, że takie istotne informacje z wiarygodnych źródeł są same przez się niewystarczające do ustalenia odpowiedzialności i kompetencji Państwa Członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, ale mogą przyczynić się do ocen innych wskazań odnoszących się do poszczególnych osób ubiegających się o azyl.

5. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, udziela odpowiedzi w ciągu sześciu tygodni.

6. Wymiana informacji jest przeprowadzana na wniosek Państwa Członkowskiego i może odbywać się jedynie między organami, o których wyznaczeniu przez każde Państwo Członkowskie powiadomiono Komisję, która powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie.

7. Wymiana informacji może być wykorzystywana jedynie do celów określonych w ust. 1. W każdym Państwie Członkowskim, w zależności od ich rodzaju i uprawnień organu otrzymującego, takie informacje mogą być przekazywane jedynie organom i sądom oraz trybunałom, którym powierzono:

- a) określenie Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu;
- b) rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu;
- c) wykonanie jakichkolwiek zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

8. Państwo Członkowskie, które przekazuje informacje, zapewnia, że są one dokładne i aktualne. Jeżeli okazuje się, że Państwo Członkowskie przekazało informacje niedokładne lub informacje, które nie powinny być zostać przekazane, otrzymujące Państwa Członkowskie zostają o tym niezwłocznie powiadomione. Są one zobowiązane do sprostowania lub usunięcia tych informacji.

9. Osoba ubiegająca się o azyl ma prawo do uzyskania na swój wniosek informacji o każdym przetwarzanych danych, które jej dotyczą.

Jeżeli stwierdza ona, że informacja była przetwarzana z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych

▼B

i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, w szczególności z tego względu, że jest niekompletna lub niedokładna, osoba ta jest uprawniona do żądania sprostowania, usunięcia lub zablokowania tych informacji.

Organ dokonujący sprostowania, usunięcia lub zablokowania tych danych powiadamia Państwo Członkowskie przekazujące lub otrzymujące te informacje.

10. W każdym zainteresowanym Państwie Członkowskim prowadzi się w indywidualnych aktach zainteresowanej osoby i/lub w rejestrze zapis dotyczący przekazania lub otrzymania wymienianych informacji.

11. Wymieniane dane przechowywane są przez okres nieprzekraczający okresu niezbędnego do realizacji celów, dla których są wymieniane.

12. W przypadku gdy dane nie są przetwarzane automatycznie lub nie są zawarte w aktach, albo nie istnieje co do nich zamiar wprowadzenia ich do akt, każde Państwo Członkowskie powinno podjąć właściwe środki w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego artykułu przez skuteczne kontrole.

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o organach odpowiedzialnych za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia i zapewniają, że organy te posiadają niezbędne zasoby w celu wykonywania przez nie ich zadań, w szczególności w celu umożliwienia udzielania w wyznaczonym czasie odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji, wnioski o przejęcie lub wnioski o przyjęcie z powrotem osób ubiegających się o azyl.

2. Zasady odnoszące się do ustanowienia bezpiecznych kanałów elektronicznych między organami określonymi w ust. 1 dla przekazywania wniosków oraz zapewnienia otrzymania przez wysyłającego elektronicznego poświadczenia dostarczenia ustanawiane są zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2.

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie mogą na zasadzie dwustronnej ustalić między sobą uzgodnienia administracyjne dotyczące praktycznych szczegółów wykonania niniejszego rozporządzenia, w celu ułatwienia jego stosowania i wzmocnienia jego skuteczności. Takie uzgodnienia mogą odnosić się do:

- a) wymiany oficerów łącznikowych;
- b) uproszczenia procedur i skrócenia terminów odnoszących się do przekazywania i rozpatrywania wniosków o przejęcie lub przyjęcie z powrotem osób ubiegających się o azyl;

2. Uzgodnienia określone w ust. 1 przekazywane są Komisji. Komisja sprawdza, czy uzgodnienia określone w ust. 1 lit. b) nie naruszają przepisów niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

1. Niniejsze rozporządzenie zastępuje Konwencję określającą państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl wniesionych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, podpisaną w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. (Konwencję dublińską).
2. Jednakże w celu zapewnienia ciągłości uzgodnień dotyczących określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu, w przypadku gdy wniosek został złożony po terminie określonym w art. 29 akapit drugi, bierze się pod uwagę zdarzenia, które mogą pociągać za sobą odpowiedzialność Państwa Członkowskiego na podstawie niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli miały one miejsce przed tym terminem, z wyjątkami zdarzeń określonych w art. 10 ust. 2.
3. W przypadku gdy w rozporządzeniu (WE) nr 2725/2000 dokonuje się odniesienia do Konwencji dublińskiej, odniesienie to rozumiane jest jako odniesienie do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

1. Każdy okres czasu przewidziany w niniejszym rozporządzeniu oblicza się w sposób następujący:
 - a) w przypadku gdy początkiem okresu wyrażonego w dniach, tygodniach lub miesiącach jest pewne zdarzenie lub działanie, które ma miejsce, dnia, w którym to zdarzenie lub działanie nastąpiło, nie uwzględnia się przy obliczaniu danego okresu;
 - b) okres wyrażony w tygodniach lub miesiącach kończy się tego dnia tygodnia lub miesiąca, który nazwą lub datą odpowiada terminowi, w którym miało miejsce zdarzenie lub działanie. Jeżeli w okresie wyrażonym w miesiącach dzień, w którym powinien upłynąć termin, w ostatnim miesiącu nie występuje, termin ten kończy się ostatniego dnia tego miesiąca;
 - c) terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w każdym zainteresowanym Państwie Członkowskim.
2. Wnioski i odpowiedzi wysyła się, wykorzystując jakąkolwiek metodę, która zapewnia otrzymanie dowodu odbioru.

Artykuł 26

W zakresie dotyczącym Republiki Francuskiej niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do jej europejskiego terytorium.

Artykuł 27

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 28

Najpóźniej w trzy lata od dnia określonego w art. 29 akapit pierwszy Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, gdzie stosowne, proponuje niezbędne zmiany. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wszelkie informacje właściwe dla przygotowania tego sprawozdania, najpóźniej w sześć miesięcy przed wygaśnięciem tego terminu.

Po przedłożeniu tego sprawozdania Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia w tym samym czasie, w którym przedkłada sprawozdanie w sprawie wykonania systemu Eurodac przewidzianego w art. 24 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2725/2000.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o udzielenie azylu złożonych od pierwszego dnia po upływie sześciu miesięcy od jego wejścia w życie. Od tego dnia niniejsze rozporządzenie będzie stosowane do każdego wniosku o przejście lub przyjęcie z powrotem osób ubiegających się o azyl, bez względu na to, kiedy został złożony wniosek o udzielenie azylu. Państwo Członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu złożonego przed tą datą ustala się zgodnie z kryteriami wymienionymi w Konwencji dublińskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.